

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.8.12.
COM(2010) 429 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

**a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről
szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikke
értelmében ugyanazon rendelet alkalmazásáról**

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikke értelmében ugyanazon rendelet alkalmazásáról

1. BEVEZETÉS

A Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹, amely ebben a jelentésben a továbbiakban mint „készpénz-ellenőrzési rendelet” szerepel, 2005. december 15-én lépett hatályba. A készpénz-ellenőrzési rendelet 10. cikke előírja a Bizottság számára, hogy a hatálybalépést követően 4 évvel jelentést terjesszen elő az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendelet végrehajtásáról.

A készpénz-ellenőrzési rendelet 2007. június 15. óta alkalmazandó, és mivel csak ilyen rövid ideje hatályos, mind a tagállamok, mind a Bizottság a készpénz-ellenőrzési rendelet harmonizált végrehajtását lehetővé tevő, megfelelő struktúrák létrehozására, valamint megfelelő eljárások kialakítására összpontosítottak.

2008 júliusában a Bizottság az értékelési eljárás megkezdéséhez kérdőíveket küldött ki a tagállamoknak. A tagállamok által az erre a kérdőívre adott válaszok², majd a tagállamokkal a „készpénz-ellenőrzési munkacsoport” keretei között folytatott megbeszélések kellő információt nyújtottak a Bizottság számára e jelentés elkészítéséhez.

2. ÁLTALÁNOS HÁTTÉR

2.1. Környezet

2.1.1. *Az Európai Unió (a továbbiakban: EU) jogszabályai*

A pénzmosás megelőzését szolgáló uniós jogi keretszabályozás a 2007/64/EK, a 2008/20/EK és a 2009/110/EK irányelvvel módosított, a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből³, valamint a pénzáttalásokot kísérő megbízói adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletből⁴ áll. A tagállamok pénzügyi hírszerző egységeinek az információcsere terén folytatott

¹ HL L 309., 2005.11.25., 9–12. o.

² 2009. február 25-ig valamennyi tagállam megküldte a kérdőívre adott válaszokat, Belgium kivételével, ahonnan nem érkezett válasz. A jelentésben szereplő adatok így a 26 tagállam által benyújtott információkon alapszanak. A készpénzre vonatkozó statisztikákban valamennyi tagállam szerepel.

³ HL L 309., 2005.11.25., 15–36. o.

⁴ HL L 345., 2006.12.8., 1–9. o.

együttműködésére vonatkozó rendelkezésekről szóló 2000/642/IB tanácsi határozat és a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 2001/500/IB tanácsi kerethatározat úgyszintén a tárgyhoz tartozik. Ezen keretszabályozás kiegészítéseképpen a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló uniós stratégia olyan intézkedéseket irányoz elő, amelyek célja javítani a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben elért eredményeket.

Az 1991/308/EGK irányelv helyébe lépő 2005/60/EK irányelv olyan uniós rendszert foglal magában, amely célja a pénzmosást a hitelintézeteken és pénzügyi szervezeteken keresztül folytatott ügyletek, valamint egyes szakmai formák felügyelete révén megelőzni. Az a kockázat, hogy az illegális célú vagy a terrorizmus finanszírozását szolgáló készpénzmozgások kikerülhetik e rendszert, szükségessé tette az intézkedés kiegészítését az EU területére belépő/az EU területét elhagyó készpénz ellenőrzésének előírásával.

Ebből a célból fogadták el a készpénz-ellenőrzési rendeletet, amely az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának alapelvét hivatott összeegyeztetni a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzésével, az egységes piac, valamint a gazdasági és monetáris unió keretei között.

2.1.2. Nemzetközi vonatkozások

A Pénzügyi Akció Munkacsoport (Financial Action Task Force, a továbbiakban: FATF) és a hozzá tartozó regionális szerve, a Moneyval jelentős partner a készpénz-ellenőrzési rendelet eredményességének biztosításában. Ez a kormányközi szerv, amelyet az 1989-ben Párizsban tartott G7-es csúcstalálkozón hoztak létre, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni kormányzati szakpolitikákat támogatja. Ezt oly módon teszi, hogy ajánlásokat és iránymutatásokat tesz közzé, majd az ajánlásainak betartását egy közös értékelési rendszer segítségével ellenőrzi, hogy a tagjaira folyamatosan nyomást gyakorolva biztosítsa a pénzmosás elleni, illetve a terrorizmus finanszírozását megakadályozó intézkedések eredményességét.

A FATF készpénzfutárokról szóló IX. külön ajánlását a készpénz-ellenőrzési rendelet ülteti át az Unióban. A IX. külön ajánlás eljárásairól folyó tárgyalások, valamint az FATF értékelői által készített, az elért haladásról szóló jelentések és értékelések több alkalommal további fejlesztéseket ösztönöztek a tagállamok készpénz ellenőrzésében.

A FATF a közelmúltban elismerte az Európai Uniót mint a készpénzfutárokról szóló IX. külön ajánlás alkalmazásának nemzeteken felüli joghatóságát. Ez az elismerés meghatározott, betartandó kritériumokat von maga után, mint például az ide tartozó információk megfelelő cseréjét nemzetek feletti szinten, valamint olyan összehasonlítható képzéseket, adatgyűjtést, végrehajtási és célzott programokat, amelyeket nemzetek feletti szinten fejlesztenek ki és alkalmaznak.

2.2. A készpénz-ellenőrzési rendelet alapvető elemei

2.2.1. Nyilatkozattételi kötelezettség

A készpénz-ellenőrzési rendelet a készpénz ellenőrzésére egységes uniós megközelítést fektet le, amely az Unió területére belépő, illetve az onnan kilépő,

10 000 EUR vagy ennél nagyobb értékű összegek kötelező bejelentési rendszerén alapszik. Az utazóknak nyilatkozatukban információkat kell nyújtaniuk a kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a nyilatkozattevőről, a tulajdonosról és átvevőről, valamint a készpénz összegéről, fajtájáról, származásáról, tervezett felhasználásáról és szállításáról. A készpénz-ellenőrzési rendelet nem írja elő sem a nyilatkozat módját, azaz, hogy szóbeli, írásbeli, vagy elektronikus legyen, sem annak formáját.

2.2.2. Az illetékes hatóságok hatáskörének kijelölése

A nemzeti illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni a természetes személyek, poggyászuk és közlekedési eszközük ellenőrzésére ahhoz, hogy a nyilatkozattételi kötelezettségük betartatásáról gondoskodhassanak. A nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása esetén a készpénz lefoglalható, és bírságot kell kiszabni.

2.2.3. Az információk rögzítése és feldolgozása

A készpénz-ellenőrzési rendelet kötelezi a tagállamokat, hogy a nyilatkozatokból származó és/vagy az ellenőrzések során nyert minden információt rögzítsenek és dolgozzanak fel, valamint ezeket az információkat tegyék hozzáférhetővé azon tagállam nemzeti pénzügyi hírszerző egysége számára, amelyen keresztül az utazó az Unióba belépett vagy az Uniót elhagyta.

2.2.4. Információcsere

Arra utaló jelek esetén, hogy a készpénzösszegek készpénzmozgásokkal összefüggő, jogellenes tevékenységhez kapcsolódnak, más tagállamok hatóságaival információcserére kerülhet sor, illetve az információt a Bizottság számára továbbítani kell, ha a Közösség pénzügyi érdekei sérültek.

A kölcsönös igazgatási segítségnyújtásra vonatkozó meglévő megállapodások keretein belül a készpénz-ellenőrzési rendelet alapján nyert információkat harmadik országokkal is lehet közölni, a személyes adatoknak harmadik országok részére történő továbbításáról szóló, vonatkozó nemzeti és uniós rendelkezések betartása mellett.

2.2.5. Titoktartási kérdések

Minden, a készpénz-ellenőrzési rendelet révén nyert információ bizalmas. Minden személyes adatot a vonatkozó adatvédelmi rendelkezéseknek megfelelően kell kezelni. Amennyiben szükségesnek bizonyul, az adatok biztonságának garantálása érdekében az információk minősítésére vonatkozó szabályok alkalmazandóak.

2.3. A készpénzmozgások ellenőrzése az Európai Unió területén belül

A készpénz-ellenőrzési rendelet nem sérti az EU területén belül történő készpénzmozgások ellenőrzésére vonatkozó nemzeti intézkedéseket. Az ilyen intézkedéseknek azonban meg kell felelniük az Európai Unió működéséről szóló szerződés 65. cikkének, amely felhatalmazza a tagállamokat, hogy eljárásokat alakítsanak ki a tőkemozgások igazgatási vagy statisztikai célú bejelentésére, illetve, hogy a közrend vagy a közbiztonság által indokolt intézkedéseket hozzanak, feltéve,

hogy az alkalmazott intézkedések és eljárások nem szolgálnak önkényes megkülönböztetés vagy a szabad tőke mozgás rejtett korlátozásának eszközéül.

A következő tagállamok⁵ alkalmaznak ilyen Unión belüli készpénzellenőrzéseket más tagállamokkal közös határaikon: BE, BG, CY, DE, DK, ES, FR, IT, MT, PL és PT. E célból 10 000 EUR küszöbértékkel kötelező nyilatkozattételi rendszert alkalmaznak – PT kivételével, ahol a nyilatkozattétel választható, kivéve, ha a természetes személyt ellenőrzik. AT nem korlátozza a készpénzellenőrzéseket a határaitra, hanem a teljes területén alkalmaz ellenőrzéseket. AT-hoz hasonlóan ES is vezetett be nemzeti ellenőrzéseket, de csak a 100 000 eurót elérő összegekre. Az UK nem vezetett be Unión belüli rutinszerű készpénzellenőrzéseket, de területén a rendőrök (szűrőpróbaszerű) utas- és poggyászellenőrzéseket végeznek az utasoknál lévő készpénzre tekintettel. IE az UK-hoz hasonló eljárást alkalmaz, de csak a készpénzre vonatkozó 6438 EUR értékű küszöbötől. CZ, EE, EL, FI, HU, LV, LT, LU, NL, RO, SL, SK, SE nem alkalmaz Unión belüli készpénzellenőrzéseket.

3. A KÉSZPÉNZ-ELLENŐRZÉSI RENDELET ALKALMAZÁSA

3.1. Háttér

3.1.1. Hatáskörrel rendelkező hatóságok

A készpénz-ellenőrzési rendelet nem határozza meg, hogy egy tagállam mely hatóságát jelölje ki mint a hatáskörrel rendelkező hatóságot. A gyakorlatban 23 tagállam a vámhatóságot hatalmazta fel mint fő hatóságot. DK és EE az adó- és vámhatóságot hatalmazta fel. Két másik tagállam, PL és UK a vám- és határőrséget jogosította fel.

Az egyedi nemzeti eltéréseket még inkább mutatja a többi bevont hatóság széles skálája: szövetségi (bűnügyi) rendőrség, pénzügyi hírszerző egységek, terrorizmus ellen védő ügynökség, határőrségek, tartományi kormányzatok, pénzügyminisztérium, csalás elleni főosztályok, illetve nyomozó szolgálatok és igazságügyi hatóságok. A leggyakoribb partnerek a készpénzellenőrzés végrehajtásában a rendőri hatóságok és a pénzügyi hírszerző egységek. Ezt a hatóságok közötti együttműködést 16 tagállamban írásbeli együttműködési megállapodásokban fektették le. A tagállamok egy harmada a hatáskörrel rendelkező hatóságokat összekötő hírszerző sejteket vagy munkacsoportokat hozott létre.

3.1.2. A készpénz fogalmának meghatározása

A készpénznek a készpénz-ellenőrzési rendeletben szereplő fogalom meghatározása a FATF IX. külön ajánlásában használt fogalom meghatározáson alapszik, és a bemutatóra szóló átruházható értékpapírokat, valamint a valutát foglalja magában. Mindaddig a tagállamok nem számoltak be a fogalom meghatározás alkalmazását érintő jelentős problémáról. Az arany, a nemesfémek és a drágakövek nem tartoznak a fogalom meghatározás hatálya alá. Egyes tagállamok a készpénzre vonatkozó

⁵ Az e jelentésben az Unión belüli készpénzellenőrzésekre vonatkozóan nyújtott információk nem befolyásolják a nemzeti intézkedéseknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 65. cikkével való összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági állásfoglalásokat.

nyilatkozattételi kötelezettséghez hasonló nemzeti rendelkezésekről számoltak be az arany és/vagy a nemesfémek, illetve a drágakövek vonatkozásában is (BG, DE, AT (AT területén), CY, CZ és PL). A többfunkciós, elektronikus pénzt tároló kártyák sem tartoznak a fogalommeghatározás hatálya alá. Egy tagállam (DE) tett jelentést az elektronikus pénz bejelentésére vonatkozó nemzeti rendelkezésekről.

3.2. Nyilatkozattételi kötelezettség

Az EU területére belépő, vagy az EU területét elhagyó természetes személy számára jogszabály írja elő, hogy a nála lévő 10 000 EUR vagy ennél nagyobb összegű készpénzről nyilatkozzon azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyen keresztül az Európai Unióba belép vagy elhagyja azt, azaz az Európai Unióba való első belépési ponton és az onnan való utolsó kilépési ponton.

3.2.1. *Tájékoztatás a nyilatkozattételi kötelezettségről*

Annak biztosítására, hogy az utazók tudjanak a nyilatkozattételi kötelezettségükről, nemzeti és uniós szinten tájékoztató kampányokat indítottak el, és azokat folyamatosan megújítják. Uniós szinten poszter (22 nyelven, 10 000 példányban), többnyelvű szórólapok (2007-ben 401 520 példányban, majd 2009 júliusában átdolgozott formában, 1 000 000 példányban), repülőgépeken található ingyenes magazinokban megjelentetett reklámcikkek („advertorial” – 2009 szeptemberében 10 piacvezető légitársaság magazinjaiban), internetes oldalak (2007-ben, majd – átdolgozott változatban – 2009 augusztusában), valamint animációs bejátszás (2007-ben, majd 2009 novemberében átdolgozott változatban, 7 nyelven) készítésére és terjesztésére került sor. Nemzeti szinten hasonló eszközöket, mint például posztereket, internetes oldalakat, érdekelt feleknek szóló tájékoztatókat vagy felderítésekről szóló sajtóközleményeket adtak ki.

Az az általános benyomás, hogy a készpénzellenőrzésekről szóló tájékoztató intézkedések jelentősen hozzájárultak az utazók tájékozottságához a készpénz-bejelentési kötelezettségüket illetően, bár csak 4 tagállamban követték nyomon a tájékoztató kampány eredményét, és egyetlen esetben sem használtak nyomon követési eszközöket a tájékoztató kampányok hatékonyságának vagy eredményességének mérésére.

A készpénz-ellenőrzési rendeletben nem szerepel kifejezett kötelezettség tájékoztatási kampány indítására, de szinte valamennyi tagállam felismerte, hogy szükség van tájékoztatási intézkedésekre. 17 tagállam közölte, hogy a készpénz ellenőrzésekre vonatkozóan állandó tájékoztatási kampányt alkalmaznak a folyamatos tájékoztatás biztosítása érdekében. Egyes tagállamok szükségesnek tartják, hogy a készpénzellenőrzésekről való tájékoztatás kötelezettségét foglalják bele a rendeletbe, mivel ezáltal könnyebben mozgósítani lehetne a repülőtéri hatóságokat a tájékoztató anyagok kihelyezésére.

3.2.2. *A nyilatkozattétel helye*

A készpénz-ellenőrzési rendelet azt írja elő a természetes személyek számára, hogy a készpénzükről azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának nyilatkozzanak, amelyen keresztül az Európai Unió területére belépnek, vagy azt elhagyják. Általában ez a követelmény nem okoz gondot a tagállamoknak.

Tranzit

A repülőterek tranzit infrastruktúráinak különbözősége miatt a légi forgalomban utazó tranzit utasok számára nehézkes az Európai Unióba való első belépési ponton vagy az onnan való utolsó kilépési ponton a készpénzükről történő nyilatkozattételi kötelezettségüknek eleget tenni. Kevés vagy eltérő lehetőség nyílik a tranzitzőnákban a készpénzről nyilatkozni, illetve nincs elég idő a járatok között.

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára szintén nehézséget okoz az, hogy a tranzitutasok harmonizált ellenőrzését biztosítsák. A repülőtéri tranzit infrastruktúrák különbözőségéből adódóan a megfelelő ellenőrző helyiségek hiánya, a túl kevés idő, valamint a kézi- és a feladott poggyász külön útvonalai akadályozzák az ellenőrzéseket.

Egy készpénz-ellenőrzési szakemberekből álló speciális projektcsoport dolgozott ezen az ügyön, és arra a következtetésre jutott, hogy a készpénzek ellenőrzését szolgáló eljárásoknak a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁶ 192–194. cikkében az utasok poggyászának ellenőrzésére meghatározott eljárásokkal való összehangolása érdekében a készpénz-ellenőrzési rendelet 3. cikkének módosítása tűnik szükségesnek.

3.2.3. A nyilatkozattétel módja

A készpénz-ellenőrzési rendelet lehetővé teszi, hogy a készpénzre vonatkozó nyilatkozatban közzétett információkat írásban, szóban, vagy elektronikusan adják meg. A tagállamok többsége az írásbeli nyilatkozattételt választotta. Csak DK, AT és ES teszi lehetővé a szóbeli nyilatkozattételt, amelyet a vámhatóság írásos dokumentummá alakít. AT (csak hivatásos készpénzfutárok esetében), ES és PL lehetővé teszi elektronikus nyilatkozatok tételét. 2009 második negyedévében a készpénzbejelentések 90%-a történt írásban, 9,7%-a elektronikusan és 0,3% szóban. Valamennyi tagállam olyan formanyomtatványokat hozott létre, amelyek biztosítják a készpénz-ellenőrzési rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírt minden minimális adatelemek megadását.

Az első végrehajtási szakaszban kiderült, hogy egy közös készpénzbejelentő adatlap alkalmazása jelentősen hozzájárulhatna a készpénzbejelentésekkel kapcsolatos (elektronikus) információk cseréjének javításához. Ezen kívül a nemzetközi utazók is jobban megértenék, mit várnak tőlük, és ezáltal a követelmények betartása is javulna.

E célból dolgozták ki a közös európai készpénzbejelentő adatlapot. Jelenleg 16 tagállam alkalmazza ezt a formanyomtatványt: AT, CY, DK, EE, EL, FI, HU, IE, LU, MT, NL, PL, PT, RO, SE és SI. Más tagállamok vizsgálják a közös készpénzbejelentő adatlap jövőbeli alkalmazásának lehetőségét (BG, DE, LV, SK), vagy már olyan formanyomtatványokat használnak, amelyek nagymértékben hasonlítanak a közös készpénzbejelentő adatlapra (ES, FR, LT). A készpénzbejelentéseket majdnem minden tagállamban azon ország hivatalos nyelvein fogadják el, illetve lehet kitölteni, ahol nyilatkozatot kell tenni, valamint angolul. Egyes tagállamok a készpénzbejelentő formanyomtatványt más széles körűen beszélt uniós nyelveken is elfogadják, illetve a kitöltésüket ilyen nyelveken is megengedik.

⁶ HL L 253., 1993.10.11., 1–766. o.

3.2.4. Kézpénz bejelentési statisztikák

A kézpénz-ellenőrzési rendeletben nem szerepel kifejezett előírás, ami statisztikákról rendelkezne. Mindazonáltal a tagállamok beleegyeztek, hogy a benyújtott kézpénzbejelentésekről és az ellenőrzések eredményéről készült statisztikáikat elküldjék a Bizottságnak⁷. A helytelen kézpénzbejelentések vagy az ellenőrzések során feltárt ténymegállapítások a statisztikákban „rögzített adatokként” kerülnek említésre (további részletek a 3.4.2. pontban olvashatók).

Az 1. mellékletben találhatóak a 2007. június 15. és 2009. június 30. között, valamennyi tagállamban gyűjtött, kézpénzbejelentésekkel és rögzített adatokkal kapcsolatos statisztikák.

Ez alatt az időszak alatt a tagállamok 178 351 kézpénzbejelentést vettek át, amelyek összesen 79 922 millió EUR-ra vonatkoztak. A belépéskor átvett kézpénzbejelentések szám szerint 101 824-et tettek ki, míg a kilépéskoriak 76 527-et.

A tagállamok által tett jelentések alapján a 2. melléklet grafikus áttekintést nyújt az összegyűjtött kézpénzbejelentések számáról, jelentős különbségeket mutatva.

A tárgyidőszakban a DE, IT és FR által átvett kézpénzbejelentések az összes átvett kézpénzbejelentésnek 25%-át, 22,5%-át, illetve 13%-át tették ki, amit ES követett (9%-kal), majd LT (4,5%-kal), PL (4%-kal), UK (3,5%-kal) és BG (3%-kal) következett.

E statisztikák folyamatos nyomon követése elengedhetetlen ahhoz, hogy elősegítsük a tagállamokban a kézpénzellenőrzések harmonizált végrehajtását.

A 3. melléklet mutatja, hogy a tagállamokban tett kézpénzbejelentések száma gyors ütemben nőtt 2008 végéig (a 2007 harmadik negyedévében tett 13 196 kézpénzbejelentéshez képest 2008 utolsó negyedévében az ilyen bejelentések száma 28 210 volt). 2009 második negyedévében a szám 27 236 kézpénzbejelentésre apadt. Ugyanez a tendencia figyelhető meg a kézpénzbejelentések EUR-ra átszámított összegében a 4. mellékletben (2007 harmadik negyedévében 5 432 millió EUR, 2008 utolsó negyedévében 13 051 millió EUR, 2009 második negyedévében 9 496 millió EUR). Valószínűsíthető, hogy a kézpénzbejelentések száma, illetve a kézpénzbejelentésekben szereplő, EUR-ban megadott összegek 2009-ben a bankválsággal összefüggésben követték a gazdasági tevékenységek általános visszaesését.

2009 második negyedévében a kézpénzbejelentések több mint 63%-át repülőtereken, 30%-át közúti határátkelőhelyeken, 5%-át kikötőkben, illetve 2%-át vasúti határátkelőhelyeken tették. A kézpénzbejelentések 86,2%-át magán kézpénzfutárok, míg 13,8%-át hivatásos kézpénzfutárok nyújtották be.

⁷

Ez a beleegyezés arra vonatkozik, hogy a tagállamok úgy küldik a kézpénzre vonatkozó statisztikákat, hogy azok nem foglalják magukban az Unión belüli kézpénzbejelentésekkel és -ellenőrzésekkel kapcsolatos adatokat.

3.3. A nemzeti hatóságok ellenőrzésre való feljogosításával kapcsolatos információk

3.3.1. Az ellenőrzési hatáskörök a tagállamokban

A tagállamokban az ellenőrzések a benyújtott nyilatkozatokra, az utasokra, a poggyászra, valamint a közlekedési eszközökre összpontosítanak. Valamennyi tagállam beszámolt arról, hogy fizikai vizsgálatokat is végeznek. Szinte minden tagállam használ átvilágító berendezéseket. 4 tagállam tett jelentést arról, hogy képzett keresőkutyákat alkalmaznak a készpénzellenőrzésekhez.

A megfelelő kockázatkezelő stratégia alkalmazása a hatékony és eredményes ellenőrzések biztosítása érdekében döntő fontosságú. 12 tagállam számolt be a készpénzellenőrzésekkel kapcsolatos különleges nemzeti stratégia alkalmazásáról. Más tagállamok azt jelentették, hogy a fő belépési és kilépési pontokon a készpénzellenőrzésekhez kockázatelemzési kritériumokat használnak. 17 tagállam jelezte, hogy a készpénzellenőrzésekhez kockázat-meghatározásokat használ, 18 tagállam pedig a készpénzellenőrzésekre vonatkozó hírszerzési riasztásokat alkalmaz, ilyen riasztások vételén és/vagy kiadásán keresztül. 4 tagállam arról számolt be, hogy más hatáskörrel rendelkező hatóságokkal közös, célzott nemzeti cselekvéseket szerveztek.

3.3.2. Az ellenőrzések eredményei

A tagállamok által nyilvántartásba vett rögzített adatok (lásd az 1. mellékletet) 13 019 esetet jelentenek, 1 632 millió EUR értékben. A rögzített adatok többségét a következő tagállamokban tárták fel: DE (40 %), FR (20 %), IT (12 %), UK (10 %), NL (6 %), PT (4 %), ES (4 %). Az 5. mellékletben a rögzített adatok számát ábrázoló grafikus áttekintés szemlélteti ezeket a fontos eltéréseket.

Több tagállam arról számolt be, hogy nem, vagy csak kevés rögzített adata volt. Egyes esetekben ez inkább azt tükrözi, hogy a tagállamnak nem volt lehetősége központilag lehívni az adatokat, mint a ténylegesen elvégzett ellenőrzések hiányát (lásd a 3.4.2. pont információit). Más tagállamok viszont a spontán benyújtott készpénzbejelentések számához képest nagyon magas arányú rögzített adatról tettek jelentést (lásd a 6. mellékletet). Az ellenőrzések eredményeinek szigorú felülvizsgálata lehetővé fogja tenni a tagállamok ellenőrzési megközelítései közötti eltérések feltárását és nyomon követését, így lehetővé téve a teljes harmonizációt szolgáló esetleges kiigazításokat a tagállamok ellenőrzési módszereiben.

A rögzített adatok száma egyenletesen nőtt 2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedévéig, 552 esetről 2300 esetre (lásd a 7. mellékletet). Ez időszak alatt az e rögzített adatokkal kapcsolatos, EUR-ra átszámított összegek (a 8. mellékletben részletezve) meglehetősen egyenletesen alakultak, 2008 utolsó negyedévének rögzített adatait leszámítva, amikor egy nagy értékű, nem bejelentett bemutatóra szóló átruházható értékpapírt találtak Németországban (2007 harmadik negyedévében 33 millió EUR, 2008 utolsó negyedévében 1 149 millió EUR, 2009 második negyedévében 72,5 millió EUR).

3.4. Információk a rögzítésekről és a feldolgozásról

3.4.1. *A készpénzbejelentések rögzítése és feldolgozása*

Valamennyi tagállam beszámolt arról, hogy a készpénzbejelentésekben található információkat rögzíti. 14 tagállam a rögzítést egy automatizált központi adatbázisban végzi. A legtöbb esetben ez egy központi szintű, önálló adatbázis, amely néha a nemzeti pénzügyi hírszerzési egység számára közvetlenül hozzáférhető (2 tagállam esetében a központi adatbázist a nemzeti pénzügyi hírszerzési egység kezeli). A legtöbb esetben a nyilvántartásba vett információk jelenleg nem közvetlenül lekérhetőek más olyan hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, mint például a nemzeti pénzügyi hírszerzési egységek.

Azok a tagállamok, amelyek arról tettek jelentést, hogy a készpénzbejelentések nyilvántartásba vételét nem automatizálták, a leggyakrabban Excel fájlok vagy helyi adatbázis alkalmazását említik.

3.4.2. *A nem önkéntes készpénzbejelentések, illetve az ellenőrzések eredményeiből származó információk nyilvántartásba vétele és feldolgozása*

25 tagállam jelentette be, hogy az elvégzett készpénzellenőrzések során szerzett információkat nyilvántartásba veszi és feldolgozza. 1 tagállam arról számolt be, hogy nem rögzít ilyen jellegű információkat annak ellenére, hogy a készpénz-ellenőrzési rendelet 5. cikke kifejezetten előírja azt a tagállamok számára. 12 tagállam végzi a nyilvántartásba vételt automatizált központi adatbázisban. A többi tagállam helyi vámellenőrző állomásokon kezelt adatbázisokban végzi a nyilvántartásba vételt. 1 tagállam azt jelentette be, hogy csak az észlelt szabálytalanságokat, egy másik pedig, hogy csak az alapos ellenőrzések eredményeit veszi nyilvántartásba.

3.4.3. *A lefoglalt készpénzre vonatkozó információk nyilvántartásba vétele és feldolgozása*

A készpénz lefoglalására irányuló eljárások nem kötelezőek, mint ezt a készpénz-ellenőrzési rendelet 4. cikkében jelzik: a készpénz közigazgatási határozattal LEFOGLALHATÓ. 23 tagállam számolt be arról, hogy a lefoglalt készpénzre vonatkozó információkat nyilvántartásba veszi és feldolgozza. SE és FR arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy ilyen jellegű információkat nem vesznek nyilvántartásba. PL és BE tekintetében nincs rendelkezésre álló információ.

15 tagállam (AT, BG, CY, DE, EE, ES, FI, IE, IT, LV, LT, NL, PT, SL és UK) a lefoglalt készpénzt központi adatbázisban veszi nyilvántartásba. 7 tagállam (DK, EL, LU, HU, RO, SK és SE) a helyi vámellenőrző állomásokon kezelt adatbázist említ, míg CZ ezt az információt közvetlenül a nemzeti pénzügyi hírszerző egységnek továbbítja.

Jelenleg a tagállamok nem nyújtanak be a lefoglalt készpénzekről statisztikákat a Bizottságnak. A közeljövőben az OLAF váminformációs rendszerében (VIR) egy új modul lehetővé fogja tenni a tagállamok számára, hogy a készpénzlefoglalásokkal kapcsolatos minden információt rögzítsenek.

3.5. A pénzügyi hírszerző egységek számára rendelkezésre bocsátott információk

21 tagállam a készpénzbejelentésekre vonatkozó minden információt a nemzeti pénzügyi hírszerző egysége számára spontán rendelkezésre bocsátja. Csak FI, IT és UK tett jelentést arról, hogy ezeket az információkat kérésre teszi hozzáférhetővé, míg CY és HU csak a gyanús esetekről tájékoztatja a nemzeti pénzügyi hírszerző egységét. Az információt a pénzügyi hírszerző egységeknek levélben, postai úton, hivatalos levében, vagy a készpénzbejelentések adatbázisához való közvetlen hozzáférés útján továbbítják. Ezen információk biztosításának gyakorisága az adatbázisokhoz való közvetlen hozzáféréseken keresztül az azonnali hozzáféréstől a napi, heti vagy havi, illetve a legritkább gyakoriság esetén három havi vagy negyedéves gyakoriságig (2 tagállam) terjed.

Egyes tagállamok gyorsabb eljárásokról számoltak be, amikor a nemzeti pénzügyi hírszerző egységet gyanús készpénz-mozgások felderítésével kapcsolatos információkról tájékoztatják.

A tagállamok többsége (AT, BG, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, HU, IE, IT, LU, MT, NL, RO, SK, SL, SE és UK) arról számolt be, hogy a gyanús készpénzbejelentésekre vonatkozó információt a nemzeti pénzügyi hírszerző egység rendelkezésére bocsátják (nincs információ BE, FR, PL és PT vonatkozásában). Egyes tagállamok (LV, DE, LT) az információkat a nemzeti pénzügyi hírszerző egységük számára úgy teszik hozzáférhetővé, hogy megszervezték a nemzeti pénzügyi hírszerző egység közvetlen hozzáférését a készpénzbejelentésekkel kapcsolatos minden információval ellátott adatbázishoz. ES és NL a készpénzre vonatkozó információk központi adatbázisát már eleve a nemzeti pénzügyi hírszerző egységnél tartja fenn.

A pénzügyi hírszerző egységek szervezeteiben, illetve a többi hatáskörrel rendelkező hatósággal való kapcsolatokban tapasztalható nemzeti különbségek nehézkessé teszik a vámhatóságok és a pénzügyi hírszerző egységek közötti információcserére vonatkozó harmonizáltabb eljárások ajánlását.

A készpénzellenőrzések kikerülése

16 tagállam számolt be arról, hogy a 10 000 euro küszöbérték alatti készpénzösszegek mozgására is alkalmaz külön ellenőrzéseket, ha olyan készpénzmozgással összefüggő jogellenes tevékenységre utaló jeleket észlel, amit közismerten „smurfing”-ként (készpénzellenőrzések kikerülése) emlegetnek. A készpénz-ellenőrzési rendelet 5. cikkének (2) bekezdése rendelkezik erről a lehetőségről. A tagállamok többsége ezeket az információkat is a nemzeti pénzügyi hírszerző egység rendelkezésére bocsátja.

3.6. Információcsere a tagállamok között és a Bizottsággal

A Bizottság a készpénz-ellenőrzési rendelet végrehajtásában öt segítő bizottság hiányában, valamennyi tagállammal közösen létrehozott egy állandó munkacsoportot, amely évente háromszor ül össze. Ezt a munkacsoportot a 2013-as vámügyi keretprogram alapján finanszírozzák, amely a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködési tevékenységek finanszírozását szolgálja. A munkacsoport az információcsere fejlesztésére, az eljárások harmonizálására, a legjobb gyakorlatok lefektetésére, valamint olyan megfelelő körülmények létrehozására összpontosít, amelyek lehetővé teszik a tagállamok hatóságai számára a készpénz-ellenőrzési rendelet végrehajtásával kapcsolatos nézeteik kicserélését. A „Készpénz-ellenőrzési iránymutatások” című kézikönyv, amit a munkacsoport nem régen fogadott el, e célból került kidolgozásra.

A tagállamok és a Bizottság javára válhat egy bizottsági eljárás, amely a harmonizáció magasabb szintjének létrehozását biztosítja.

Ezen felül egy biztonságos extranet eszközben létrehoztak egy különleges virtuális érdekcsoportot, ami lehetővé teszi a közigazgatások számára, hogy információkat osszanak meg és vitafórumokon vegyenek részt. Ez a tagállamok központi és 24 órás kapcsolattartó pontjaira vonatkozó információkat is tartalmaz, hogy lehetővé tegye a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a gyors információcserét. A tagállamok felelnek ezen információk napra készen tartásáért.

3.6.1. *Információcsere a tagállamok között*

A tagállamok azt jelentették, hogy az eszközök széles skáláját használják a készpénzellenőrzésekről szóló információk cseréjéhez. Ezek közé tartozik a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet⁸ által létrehozott OLAF Csalás Elleni Információs Rendszer (AFIS). A tagállamok a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁹ alapján, a Közöségi Vámügyi Kockázatkezelési Rendszerben létrehozott, elektronikus kockázati információs rendszeren (RIF) keresztül is cserélnek kockázatokkal kapcsolatos információkat. A központi készpénz-ellenőrzési kapcsolattartó pontokon keresztül, a vámhivatalok közötti, hírszerző osztályokon, bűnüldözési kapcsolattartó pontokon vagy

⁸ HL L 82., 1997.03.22., 1–16. o.

⁹ HL L 302., 1992.10.19., 1–50. o.

adóbűncselekményekkel foglalkozó összekötőtisztí hálózatokon keresztüli közvetlen kapcsolatokat, valamint különleges Europol információtechnológiai alkalmazások használatát is említették.

A tagállamok a Tanács vám-együttműködési munkacsoportjának keretei között rendszeresen szerveznek közös célzott cselekvéseket. A francia elnökség ideje alatt „Athena” elnevezéssel közös vámügyi műveletet szerveztek, amely a készpénzfutárok készpénzellenőrzésére irányult.

3.6.2. Információcsere a Bizottsággal

Minden tagállam negyedévente nyújt be statisztikákat a Bizottságnak a készpénz-ellenőrzési rendelet végrehajtásáról. Ezeket a statisztikákat feldolgozzák és valamennyi tagállam rendelkezésére bocsátják.

A tagállamok az AFIS-en keresztül tájékoztatják a Bizottságot azokról az esetekről, amikor jelek utalnak arra, hogy a készpénzösszegek bűncselekményből származó jövedelemmel vagy más olyan jogellenes tevékenységgel hozhatók összefüggésbe, amelyek az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértik. A VIR modul, amely az AFIS rendszer része, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a visszatartott, lefoglalt vagy elkobzott készpénzzel kapcsolatos információkat is rögzítsék. Be kell vezetni az olyan információk rögzítését az AFIS rendszer vámügyirat-azonosítási adatbázisában (FIDE), amelyek vámnyomozó hatóságok által kezdeményezett vizsgálatokkal kapcsolatosak, lehetővé téve ezáltal annak ellenőrzését, hogy valamely személy (vagy üzleti vállalkozás) volt-e már bűnügyi nyomozás alanya a tagállamok valamelyikében. Kevés esetet töltöttek fel a FIDE-be, a VIR modul pedig még nem is működik.

3.6.3. Statisztikák az információcseréről

Azokban az esetekben, amikor jelek arra utalnak, hogy a bejelentett vagy felderített készpénzösszegek pénzmozgással összefüggő jogellenes tevékenységgel kapcsolatosak, a tagállamok a készpénz-ellenőrzési rendelet 6. cikke alapján információkat cserélhetnek. A tagállamok kevés esetet jelentettek be és jelezték, hogy az esetek számszerűsítése nehézkes, mert az információcsere általában eseti alapon, a rendfenntartó tisztviselők közötti közvetlen kapcsolat útján történik, amiről a központi szolgálatot nem tájékoztatják. A Bizottság, a kellő információcsere fontosságát felismerve, az információcsere javítása érdekében létrehozott a tagállamokkal egy projektcsoporthat.

3.7. Információcsere harmadik országokkal

A készpénz ellenőrzési-rendelet nem írja elő az információk cseréjét harmadik országokkal. A tagállamok információt nemzetközi kölcsönös segítségnyújtási megállapodások, illetve kétoldalú megállapodások alapján, harmadik országok központi kapcsolattartó pontjain közvetlen kapcsolatfelvétel útján, vámnyomozó hálózatokon és az adóbűncselekményekkel foglalkozó összekötőtisztí hálózatokon keresztül cseréltek. A nemzeti pénzügyi hírszerző egységen keresztül történő információcsere is említésre került.

A Bizottság a FATF keretein belül általános információkat közölt a létező rendszerekről.

A „Vám 2013” elnevezésű program keretében létrejött készpénz-ellenőrzési munkacsoport 2008 áprilisában tartott különleges EU-USA ülésén legjobb gyakorlatok és tapasztalatok cseréjére került sor a felek között.

3.8. Titoktartási/adatvédelmi kérdések / biztonsági kérdések

Az alábbi jogszabályok valamennyi tagállamban alkalmazandóak:

a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰, és

a Bizottság 2001. november 29-i határozata (2001/844/EK, ESZAK, Euratom). Ez a határozat az információk biztonságának garantálása céljából meghatározza az információk minősítésére vonatkozó szabályokat¹¹.

¹⁰ HL L 281., 1995.11.23., 31–39. o.

¹¹ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

Általános bizalmassági rendelkezések / Szakmai titoktartási rendelkezések.

A tagállamok többsége (AT, BG, CY, CZ, DE, EL, ES, FI, FR, EE, HU, IE, IT, LV, MT, PL, RO, SE, SL és UK) beszámolt a készpénzellenőrzésekkel kapcsolatos adatcsere vonatkozásában tett konkrét adatvédelmi intézkedésekről. BE, LU, PT vonatkozásában nem áll rendelkezésre információ. A valóságban a tagállamok többsége általános intézkedéseket alkalmaz a személyes adatok védelmére. Továbbá nagyon kevés tagállam jelentette, hogy az információ biztonságának garantálása érdekében adatminősítési intézkedéseket tett. Négy tagállam (DK, LT, NL és SK) jelezte, hogy az általános adatvédelmi, adatbiztonsági és bizalmassági intézkedések a készpénz-ellenőrzési adatokra is vonatkoznak.

Levonható az a következtetés, hogy a tagállamok többsége a készpénz-ellenőrzési információk bizalmasságának általános minimumáról vagy az azokban szereplő személyes adatok védelméről gondoskodik. Kevés tagállam fogadott el a készpénzellenőrzésre vonatkozó olyan külön intézkedéseket, amelyek az azokban foglalt személyes adatok védelmét biztosítják, vagy minősített az információk biztonsága érdekében készpénz-ellenőrzési információkat.

3.9. Szankciók

Valamennyi tagállam vezetett be olyan előírásokat, amelyek a nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása esetére szankciókat állapítanak meg. A tagállamok többségében a szankciók arányosnak, visszatartó erejűnek és hatékonyak tekinthetők, néhány tagállam kivételével, ahol a közigazgatási szankció összege túl kevésnek tűnik ahhoz, hogy visszatartó erejű legyen. A Bizottság felkérte ezeket a tagállamokat, hogy gyorsan korrigálják ezt a helyzetet.

18 tagállamban a készpénz-ellenőrzési rendelet 9. cikkében előírt, szigorúan értelmezett közigazgatási szankciókon kívül további szankciókat is lehet alkalmazni. E szankciók közé tartoznak jogellenes tevékenység gyanúja esetén a készpénz lefoglalása vagy visszatartása, a (nagyobb) bírság, a szabadságvesztés vagy a készpénz elkobzása.

A tagállamok nem kötelesek a kiszabott szankciókra vonatkozó statisztikákat a Bizottság részére elküldeni. A rendelkezésre álló eseti információk azonban megerősítik, hogy a tagállamok többsége ténylegesen kiszabott valamilyen szankciókat.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A tagállamoktól kapott válaszok igazolják, hogy a készpénz-ellenőrzési rendelet közelmúltbeli végrehajtása általában véve kielégítő. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságokat szerveztek annak biztosítására, hogy az utasokkal betartassák a nyilatkozattételi kötelezettségüket, a készpénzbejelentéseket feldolgozzák, valamint az utasok, a poggyászuk és a közlekedési eszközök ellenőrzését elvégezzék. A készpénz-bejelentési kötelezettség elmulasztásának esetére szankciórendszert és/vagy készpénz-lefoglalási rendszert hoztak létre. A tagállamok intézkedéseket hoztak annak biztosítására, hogy a készpénz-bejelentési rendszerből származó információk a nemzeti pénzügyi hírszerző egység rendelkezésére álljanak.

Amennyiben fontos, más tagállamokkal, a Bizottsággal, illetve harmadik országokkal információkat cserélnek, miközben betartják a titoktartási és adatvédelmi normákat. Figyelembe véve a tagállamok között, az összegyűjtött készpénzbejelentésekben, illetve az elvégzett ellenőrzésekben tapasztalható különbségeket, szükség van a tagállamok szigorú nyomon követésére ahhoz, hogy tökéletesíthető legyen a készpénz-ellenőrzési rendelet tagállamok általi végrehajtásának harmonizációja. Adott esetben a tagállamok korrekciós intézkedéseket lesznek kötelesek tenni.

Néhány tagállamban az ellenőrzési információk rögzítésében, feldolgozásában és rendelkezésre bocsátásában, illetve a nemzeti szankciók bevezetésében bizonyos hiányosságokat tártak fel. A Bizottság megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a készpénzellenőrzésekre vonatkozó uniós jogszabályokat valamennyi tagállamban megfelelően végrehajtsák.

5. AJÁNLÁSOK

A készpénz-ellenőrzési rendelet gyakorlati végrehajtása során szerzett tapasztalatok azon következtetés levonására vezettek, miszerint NINCS szükség a rendelet alapos felülvizsgálatára.

Azonban a tapasztalatok arra utalnak, hogy a készpénz-ellenőrzési keretszabályozásban bizonyos kiigazítások lehetőségét meg lehetne vizsgálni, nevezetesen:

a tagállamok által a tranzitutasok ellenőrzésében tapasztalt gyakorlati nehézségek megoldására a készpénz-ellenőrzési rendelet 3. cikkének módosítását;

a gyűjtött adatok további harmonizációja, az utazók tájékoztatása, valamint az esetleges számítógépesítés lehetővé tétele érdekében, a tagállamok többsége által jelenleg használt közös készpénzbejelentő adatlap alapján közös uniós készpénzbejelentő adatlap bevezetését;

annak érdekében, hogy a készpénz-ellenőrzési rendelet hatékonyságának nyomon követése biztosítva legyen, a tagállamok által gyűjtött statisztikáknak a Bizottság felé történő kötelező (negyedéves) bejelentésére vonatkozó követelmény bevezetését. Ezek a jelentéstételi követelmények jelenleg önkéntes megállapodásokon alapszanak;

a készpénz-bejelentési kötelezettségről való tájékoztatásra vonatkozó kötelező erejű előírás bevezetését. Jelenleg minden tájékoztatási intézkedést önkéntes alapon hoznak;

bizottsági eljárás bevezetését a készpénz-ellenőrzési rendelet végrehajtásáról a tagállamokkal folytatott megbeszélések intézményesítése érdekében;

olyan technikai elemeknek, mint például a közös készpénzbejelentő adatlap formátumának vagy a jelentéstételi követelmények tartalmának meghatározására bizottsági végrehajtási rendelet kidolgozását;

A fokozottabb harmonizáció már a legjobb gyakorlatok cseréje által, illetve az eljárások harmonizációjának olyan nem kötelező erejű jogi eszközök segítségével történő fejlesztése által is elérhető, mint például az iránymutatások, illetve a

kézpénz-ellenőrzési munkacsoport keretei között a tagállamok által kötött technikai megállapodások.

Annak érdekében, hogy elérjük az Európai Unió területére belépők és az Európai Unió területét elhagyók kézpénzellenőrzésének *teljes* harmonizációját, a kézpénz-ellenőrzési rendelet *módosítására* lenne szükség.

1. MELLÉKLET:

Összefoglaló statisztikák a készpénzbejelentésekről és a rögzített adatokról
- valamennyi tagállam -
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedévéig

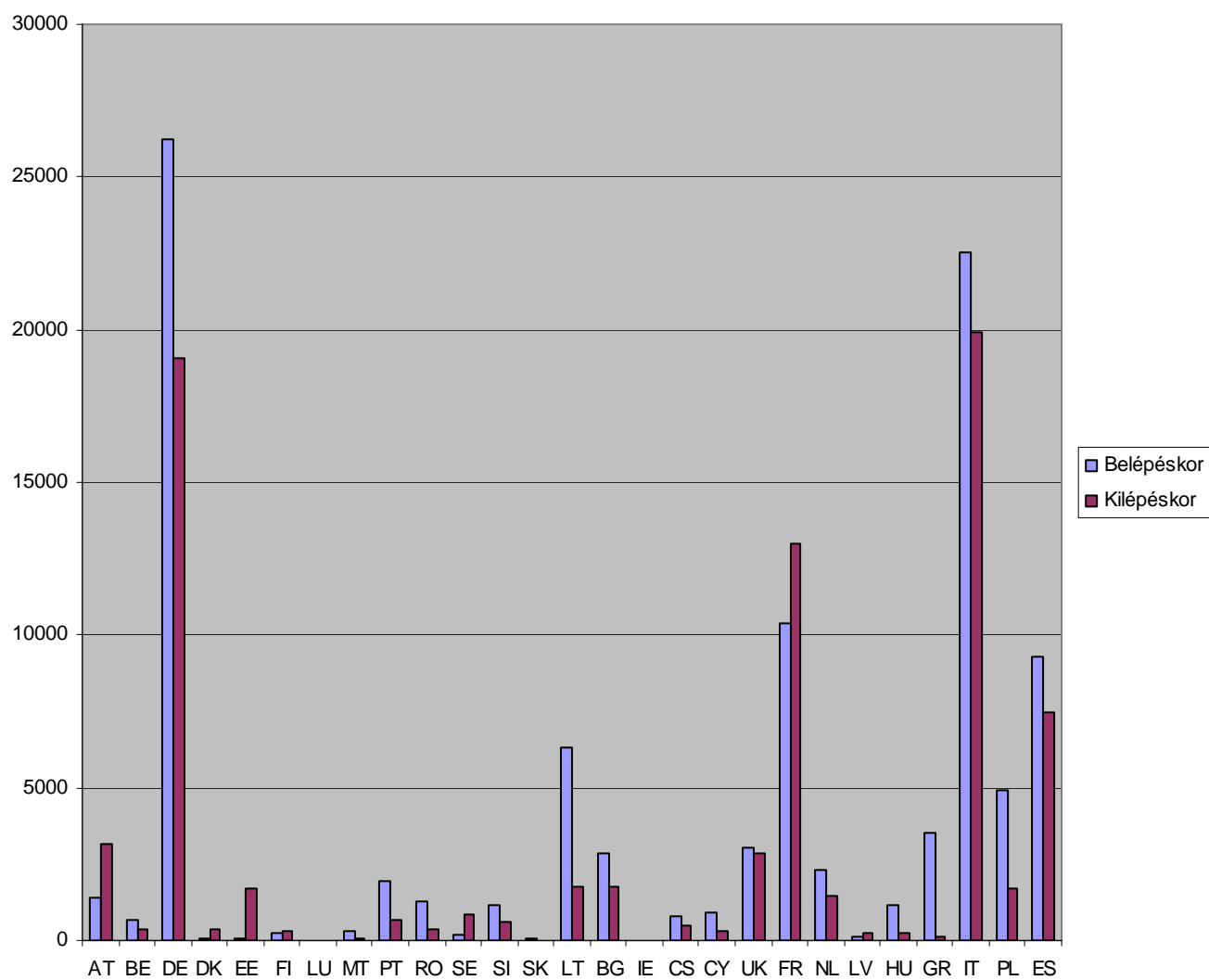
Önkéntes készpénzbejelentések					Rögzített adatok			
Ország	Bejelentések száma	Belépéskor	Kilépéskor	Összeg EUR-ban	Belépéskor	Kilépéskor	Összesen	Összeg EUR-ban
AT	4589	1404	3185	5.631.564.366	4	12	16	1.394.484
BE	995	653	342	53.470.113	23	13	36	2.751.764
DE	45303	26239	19064	55.775.450.005	3272	1938	5210	996.985.476
DK	435	70	365	16.811.874	3	276	279	7.580.171
EE	1769	79	1690	1.091.682.756	5	3	8	225.823
FI	520	233	287	81.599.560	36	12	48	1.252.599
LU	15	7	8	1.150.540	0	0	0	0
MT	369	291	78	17.116.042	2	0	2	57.140
PT	2588	1932	656	212.936.525	324	179	503	31.511.113
RO	1729	1362	367	160.856.092	0	5	5	26.079
SE	1015	158	857	33.050.252	11	0	11	428.802
SI	1750	1167	583	3.027.662.737	50	10	60	3.604.333
SK	51	50	1	1.663.601	0	0	0	0
LT	8046	6302	1744	214.153.403	0	2	2	16.199
BG	4636	2870	1766	304.051.835	12	41	53	5.377.271
IE	24	9	15	680.755	4	12	16	336.430
CS	1227	762	465	420.463.999	2	0	2	36.655
CY	1240	935	305	47.741.670	14	20	34	870.916
UK	5895	3042	2853	203.555.076	341	926	1267	31.848.240
FR	23339	10373	12966	1.936.488.129	1572	984	2556	221.041.774
NL	3776	2321	1455	161.789.026	264	453	717	23.039.467
LV	369	123	246	84.639.062	4	0	4	942.263
HU	1380	1145	235	78.083.925	11	10	21	490.359
EL	3695	3550	145	123.303.936	2	8	10	1.243.525
IT	40194	22531	17663	8.745.018.735	796	801	1597	258.241.296
PL	6636	4943	1693	242.940.502	40	35	75	5.209.018
ES	16766	9273	7493	1.253.528.580	33	454	487	37.828.899
ÖSSZESEN	178.351	101.824	76.527	79.921.453.095	6.825	6.194	13.019	1.632.340.096

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedére vonatkozóan

2. MELLÉKLET:

Készpénzbejelentések száma
– valamennyi tagállam –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

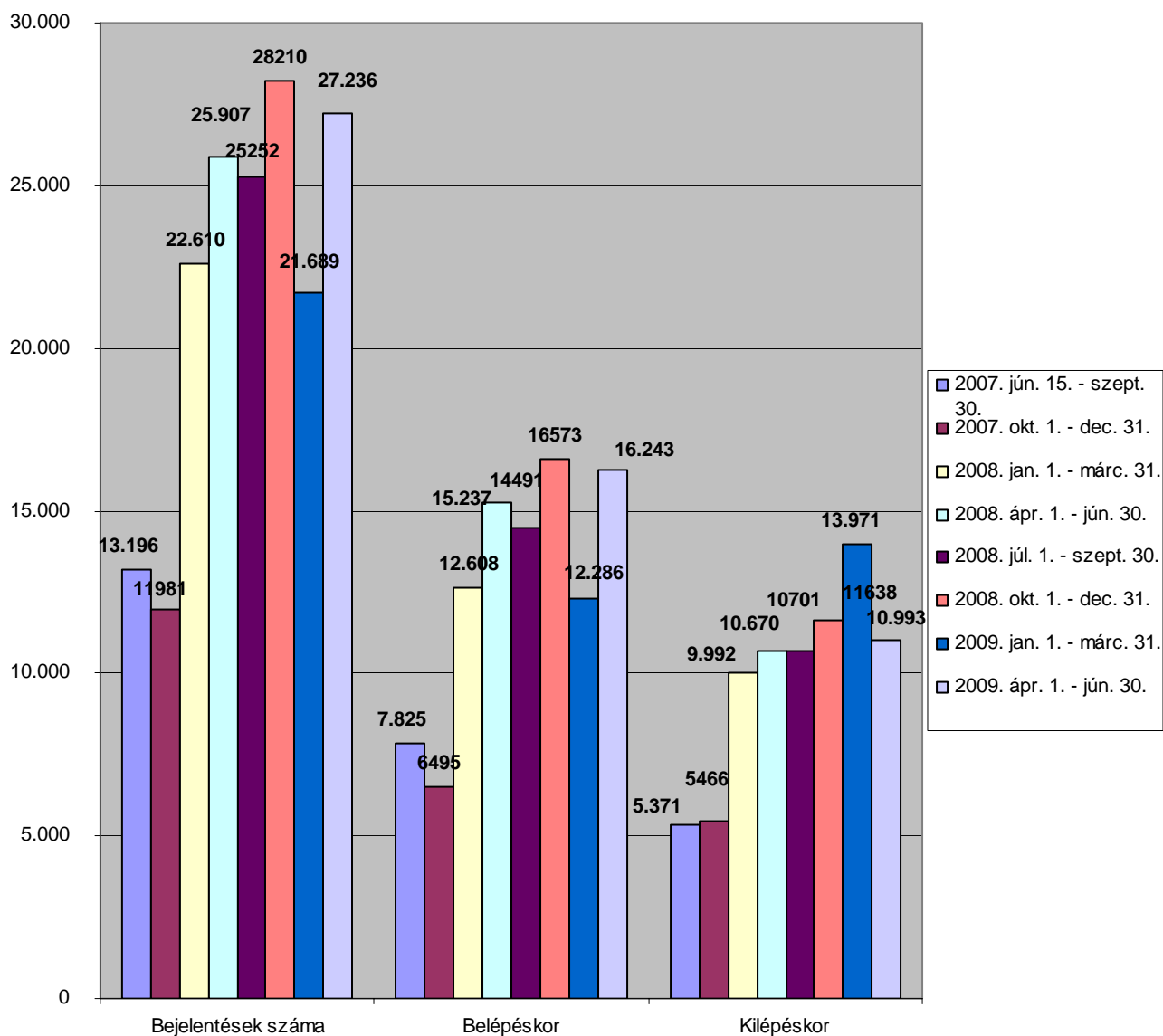

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedére vonatkozóan.

3. MELLÉKLET:

A készpénzbejelentések számának alakulása
– összesítések –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

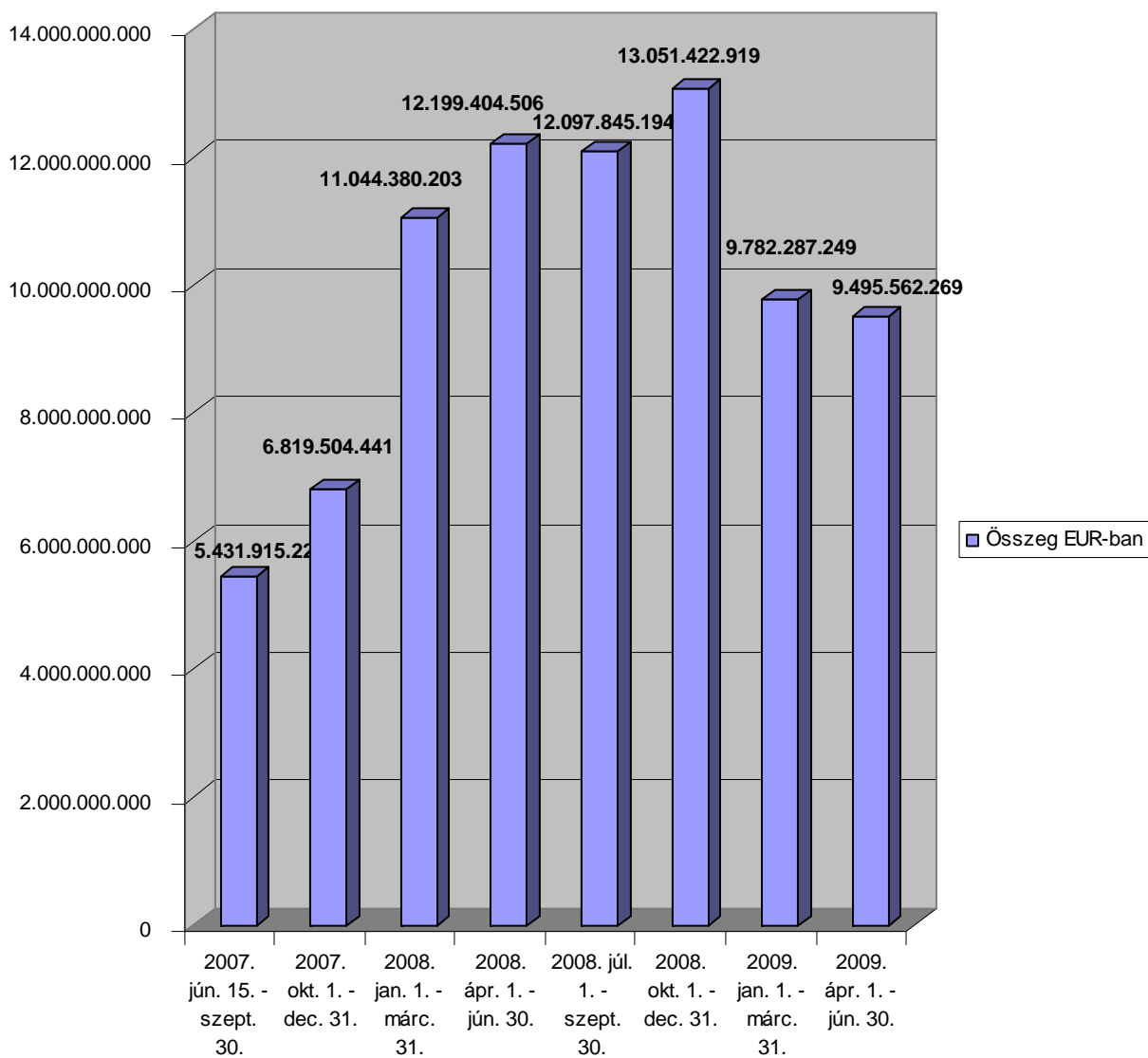

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedére vonatkozóan.

4. MELLÉKLET:

A készpénzbejelentések alakulása EUR-ban
– összesítések –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

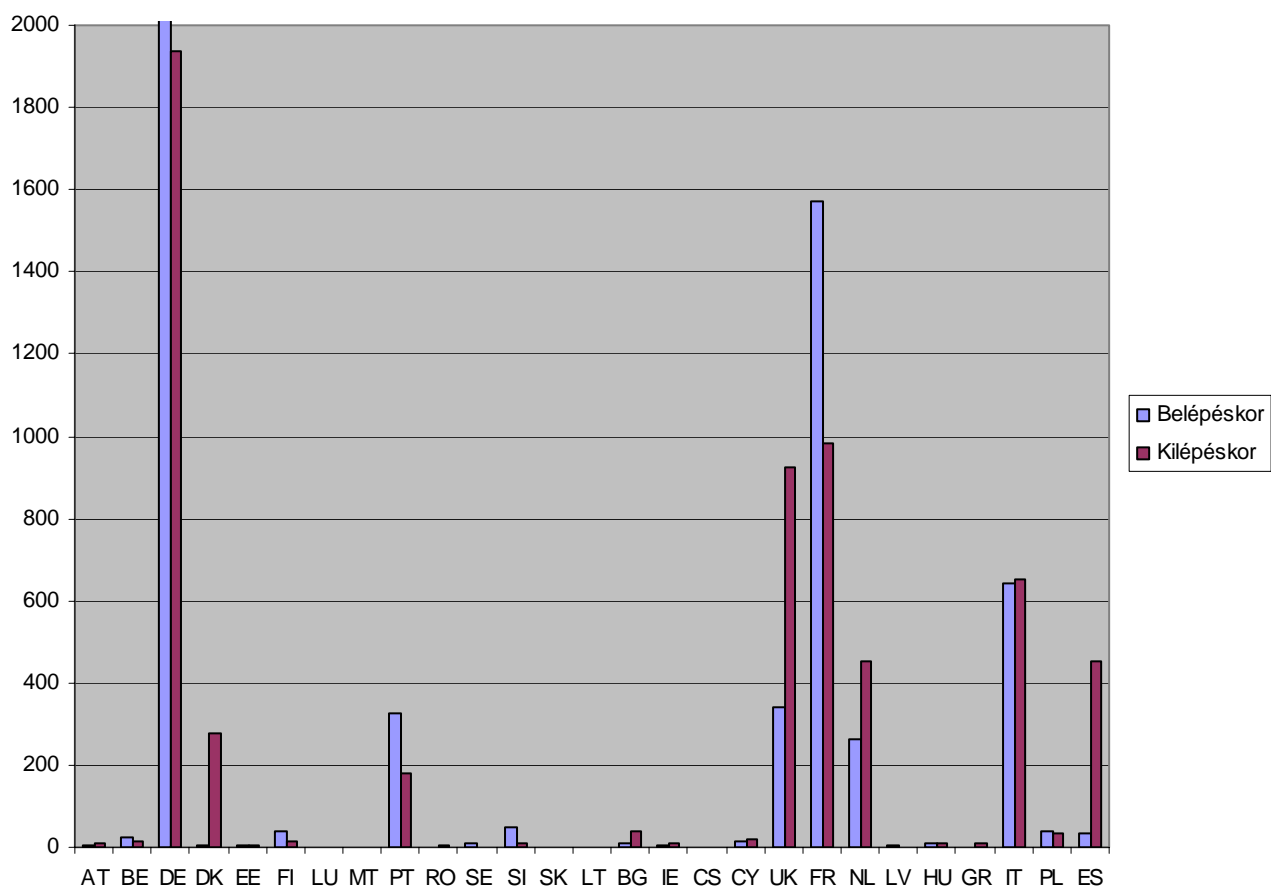

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedéiben végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedévére vonatkozóan.

5. MELLÉKLET:

A rögzített adatok száma
– valamennyi tagállam –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

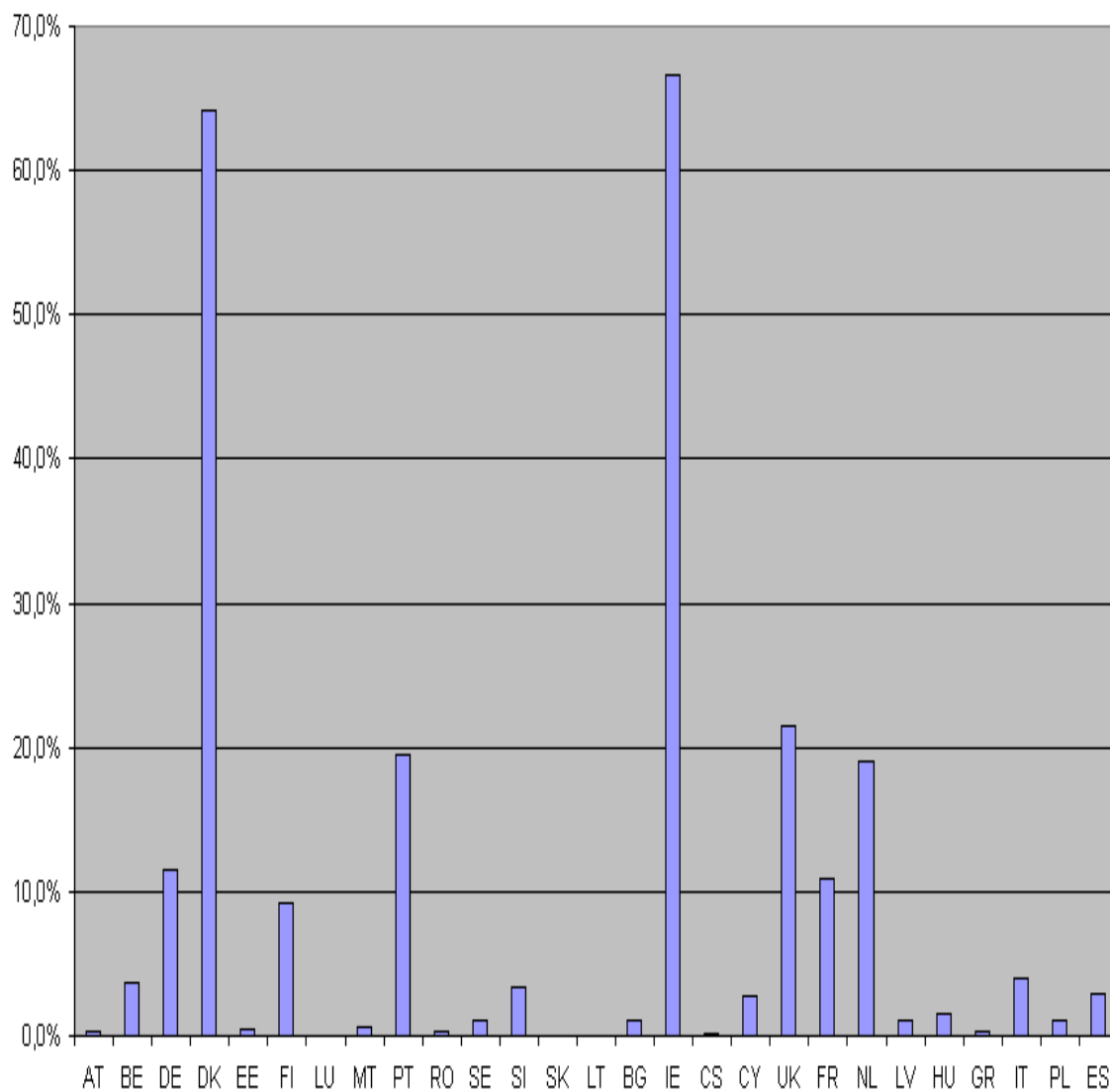

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedévére vonatkozóan.

6. MELLÉKLET:

A rögzített adatok részaránya az összes készpénzbejelentés számához viszonyítva
– valamennyi tagállam –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

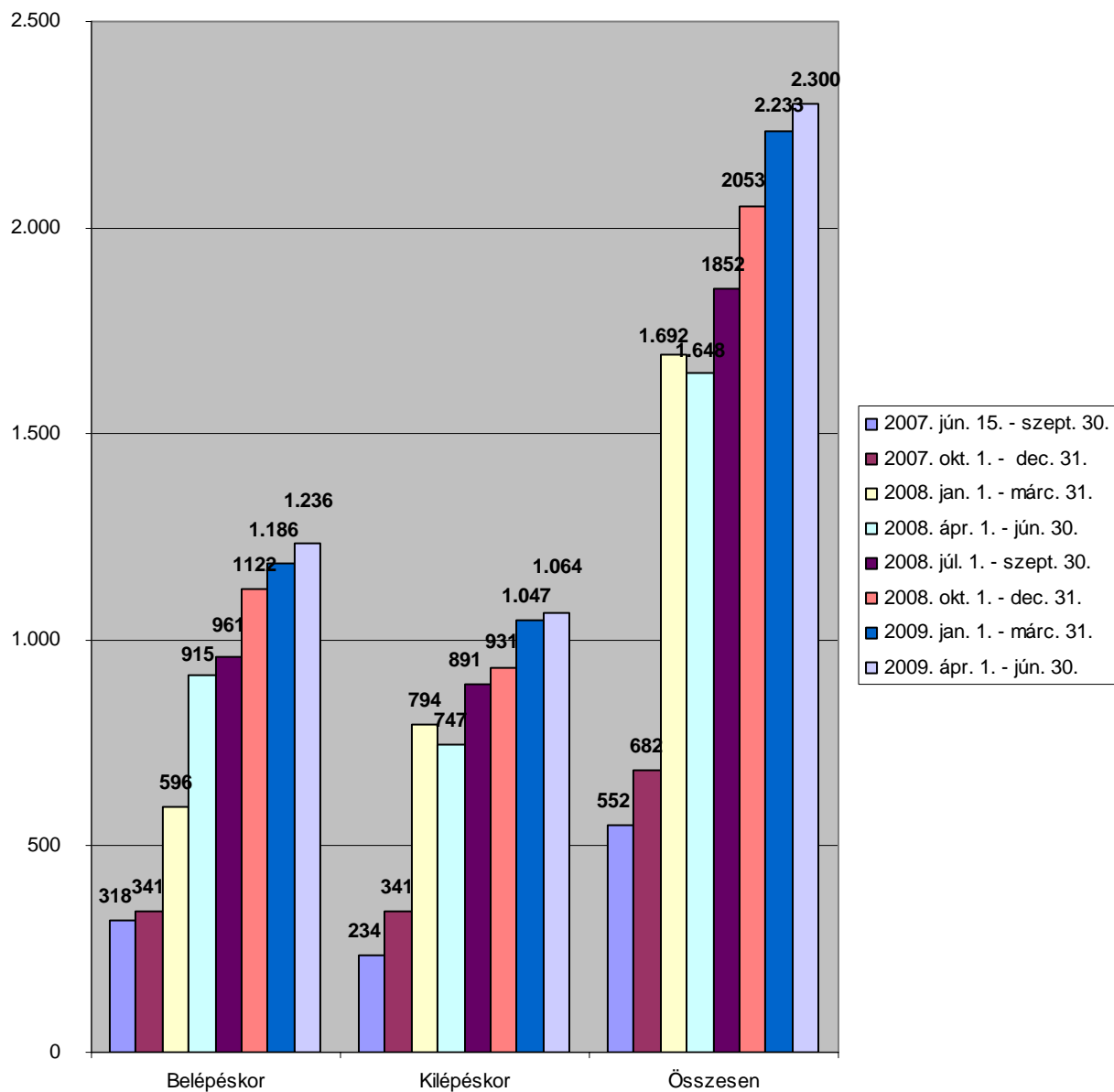

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedére vonatkozóan.

7. MELLÉKLET:

A rögzített adatok számának alakulása
– összesítések –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedévéig

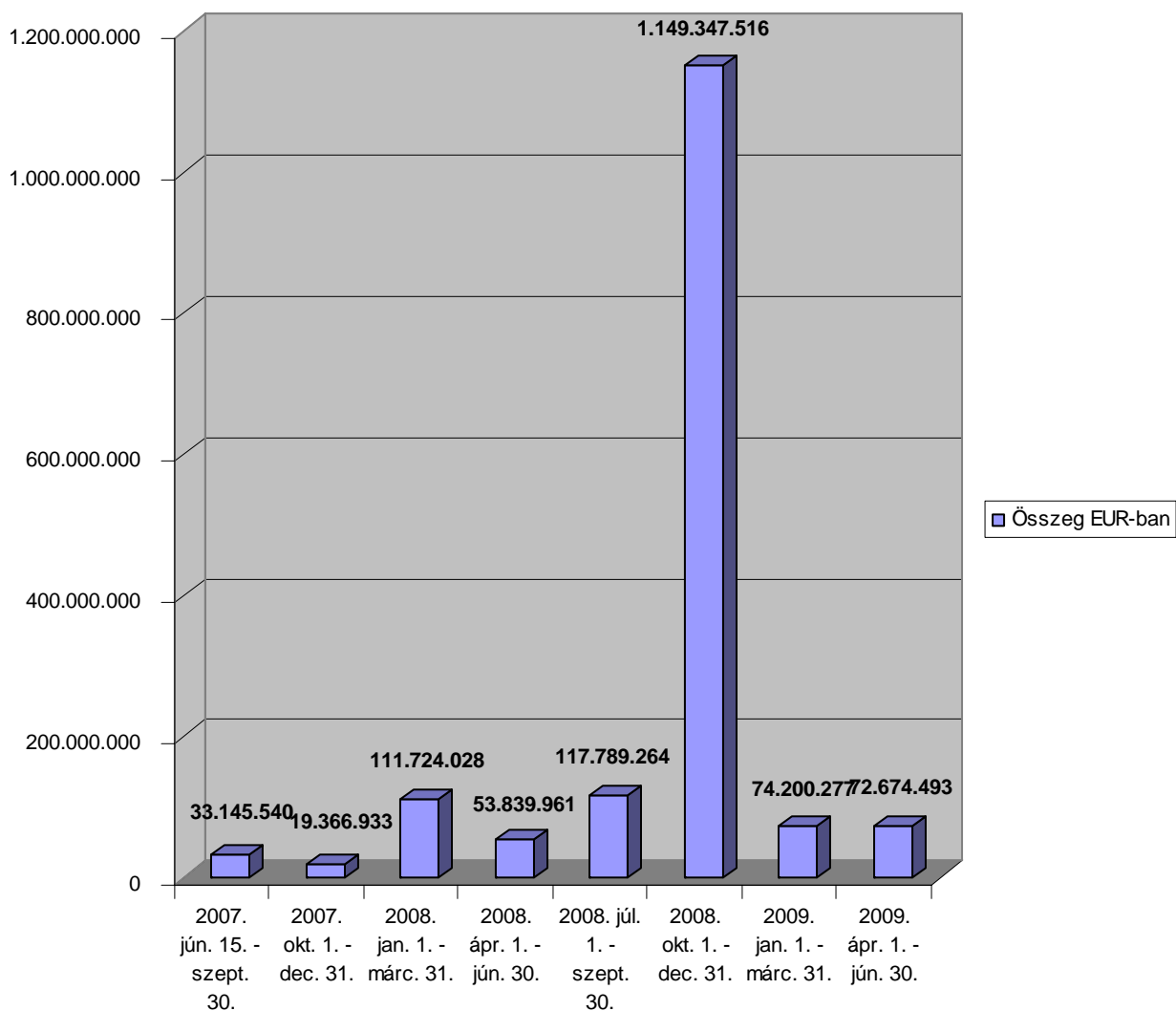

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedére vonatkozóan.

8. MELLÉKLET:

A rögzített adatok alakulása EUR-ban
– összesítések –
2007 harmadik negyedétől 2009 második negyedéig

IT, PL és GR nem nyújtott be adatokat a 2007 harmadik és negyedik negyedévében végzett készpénzellenőrzésekről.

BE nem nyújtott be adatokat 2007 harmadik negyedévére vonatkozóan.